

som et medlem fra anden erstatningspligtig modtager erstatning for, er medlemmet pligtigt at erstatte sygekassen sådanne.

Stk. 3. Såfremt et medlem svigagtigt har givet sygekassen urigtige oplysninger eller over for kassen har fortiet omstændigheder, der er af betydning for hans medlemsret, fortages retten til sygehjælp for resten af den løbende sygeperiode, og direktøren for sygekassevæsenet kan efter indstilling fra kassens bestyrelse pålægge medlemmet at tilbagebetale uretmæssigt oppebårne ydelser, herunder til staten det tilskud, som sygekassen har oppebåret for ham. I grove tilfælde af svig kan bestyrelsen indstille, at medlemmet mister sin ret til at være nydende medlem af en anerkendt sygekasse i et af direktøren nærmere fastsat tidsrum, der dog ikke må overstige to år, regnet fra det tidspunkt, da tilbagebetaling har fundet sted. I dette tidsrum betaler medlemmet det for bidragydende medlemmer fastsatte bidrag til kassen. Retten til på ny at være nydende medlem opnås ved periodens udløb uden ventetid. Tilbagebetaling kan tilige af direktøren pålægges personer, der i henhold til §§ 21-24 har modtaget befordringshjælp, eller for hvem der er ydet befordringsgodtgørelse til læge eller jordemoder, og som ved hjælpens ydelse ikke har været berettiget til at stå som nydende medlem i sygekassens gruppe A.

Afsnit II.

Dagpenge til lønarbejdere i tilfælde af sygdom og fødsel.

§ 49. Til lønarbejdere, som er nydende medlemmer af en anerkendt sygekasse, ydes i tilfælde af sygdom eller fødsel dagpenge efter reglerne i nærværende afsnit som erstatning for det ved sygdommen forårsagede tab af arbejdsfortjeneste eller af arbejdsløshedsunderstøttelse fra en anerkendt arbejdsløshedskasse.

Stk. 2. Som lønarbejdere i den i stk. 1 omhandlede betydning anses personer, der udfører lønnet arbejde for andre.

Stk. 3. Undtaget fra reglerne om dagpengehjælp ifølge dette afsnit er:

1) Personer i statens, folkekirkens og folkeskolens tjeneste, som enten henhører under lovgivningen om statens, folke-

kirkens og folkeskolens tjenestemænd, eller som oppebærer løn under sygdom efter tilsvarende regler som de for disse personer gældende.

- 2) Personer, der er omfattet af en af følgende love: lov nr. 261 af 9. juni 1948 om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer; lovbekendtgørelse nr. 270 af 16. juni 1941 om retsforholdet mellem husband og medhjælpere som ændret ved lov nr. 222 af 7. juni 1952 og lov nr. 66 af 31. marts 1953; lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlingeforhold; sømandsloven, lov nr. 229 af 7. juni 1952.
- 3) Personer, hvem der ved overenskomst eller kontrakt er tilsikret løn under sygdom efter regler, der som helhed ikke stiller dem ringere end de af nærværende afsnit omfattede personer.
- 4) Personer, der er beskæftiget som tilfældig medhjælp i private hjem, samt personer med arbejdsforhold af kortvarig eller tilfældig natur. Socialministeren fastsætter nærmere regler om de arbejdsforhold, som således ikke er omfattet af loven. Vejledende i så henseende er, om det pågældende arbejdsforhold er af en sådan art, at det normalt ikke vil strække sig ud over 10 timer fordelt på indtil 6 sammenhængende dage.
- 5) Personer, der oppebærer indtægtsbestemt folkepension i henhold til lov om invalide- og folkepension eller pension i henhold til lov nr. 70 af 13. marts 1959 om pension og hjælp til enker m. fl.

§ 50. Ret til dagpenge efter dette afsnit opnås efter mindst 40 timers beskæftigelse i løbet af de sidste 4 uger umiddelbart forud for sygdommens indtræden; denne betingelse gælder ikke for arbejdsløse, understøttelsesberettigede medlemmer af anerkendt arbejdsløshedskasse. Ved den nævnte beskæftigelse forstås et arbejdsforhold efter § 49, stk. 2. For faglige områder, hvor forholdene bevirker hyppige, kortvarige arbejdsperioder, kan socialministeren bestemme, at der helt eller delvis kan bortses fra beskæftigelseskravet i 1. punktum. Inden socialministeren træffer sådan afgørelse, skal han indhente en erklæring fra arbejdsdirektøren i overensstemmelse med reglen i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. § 16, stk. 5, sidste punktum.